

Nøvn

TØKK

Hjartaliga takk fyri sýnda samkenslu, tá ið elskaða kona, mamma, vermamma og omma okkara

Borgarhjört Kragsteen

so bráðliga andaðist og varð jarðað.

Takk fyri vitjanir, uppringingar og ymiska hjálp.
Takk til prestin Hera Joensen fyri troystarrik orð í kapellinum og í Vesturkirkjuni.
Takk til organistar, kirkjutænarar, sangarar og gravarar. Stóra tøkk til tykkum øll í Fíggjarmálaráðnum, sum hjálptu til við ervinum.
Takk fyri kransar og blómur.
Takk til tykkum mongu, sum fylgdi henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Fyri tey avvarðandi
Hans
Jón, Hallur og Brandur við familjum

TØKK

Vit takka hjartaliga fyri sýnda samkenslu, tá mín elskaði maður, pápi, verfaðir, abbi og langabbi okkara

Frank Dam

andaðist og varð jarðaður.

Stóra tøkk til Bergur D. Joensen prest, sum á nátt kom fyri at troysta og hava bønarhald við okkum, og gav okkum troystarrik orð í kirkjuni.
Tøkk til heimahjálpirnar og starvsfólk á B7.
Ein hjartans takk til tykkum øll, sum á ymsan hátt hjálptu til í sambandi við jarðarferðina.
Takk fyri blómur, kransar og heilsanir.
Og takk til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað

Konan Petrina

Til minnis um Oddbjørg Holm f. 6. apríl 1942 - d. 18. september 2011

Tað vóru ógvuliga tung boð vit fýra beiggjar finga, tá ið vit í telefonini finga at vita, at nú var lívsneisti tín kæra systur slóknaður. Vit vóru allir staddir í Danmark, meðan tú lá á Ríkis-hospitalinum, soleiðis at vit kundi vitja teg so ofta sum møguligt, vit høvdu jú tosað um, at vit skuldi nýta eina tíð saman her niðri, tá ið tú nú var vorðin røsk aftur, men soleiðis skuldi ikki verða. Tú bleiv send heim til Føroyar, á Landssjúkrahúsið, og har var tú bert nakrar dagar, tá ið Judi ringdi til mín og segði, at nú var mamma deyð.

Góða, elskaða systir, vit bæði og Regin vuku upp í Valinum, har Sverri eisini er føddur, og í 1953 fluttu vit so til Trongisvágs, har vit komu í nýggj hús og finga hvør sitt kamar. Eg havi bara góð minnir um okkara uppvøkstur saman við okkara foreldrum, sum tíværri doyðu alt ov ung. Í Trongisvági bleiv Signar føddur, so nú vóru vit fimm systkin, sum altíð hava staðið saman og hildið nógv av hvørjum øðrum, tó var tú altíð okkara eygnasteinur og okkara samlingspunkt, tá ið vit vóru saman.

Eftir loknan skúlagang fór eg í læru í smiðjuni og tað síðsta árið, eg lærði, kom tú á kontórið at arbeiða. Í 1959 fór eg til Danmarkar at lesa,

og í 1960 kom tú eisini niður á "Sorø husholdningsskole" og tá sóust vit av og til. Tá ið tú var liðug við skúlan, tosaði eg við teg um at blíva her niðri eina tíð, men tú var blivin forelskað í Peturi og vildi bara heim til hansara og so bleiv. Eg bleiv í Danmark til 1977.

Tit bæði blivu gift í 1962 og finga trý børn saman, men her var lagnan hørð við tykkum. Tit misti Petur longu í 1981, so tit finga bert 19 ár saman. Petur og tú høvdu tað gott, tey árin tit finga saman, men tað bleiv

strævið hjá tær, einsamøll við trimum børnum, har Jón Tórir bert var 6 ár, tá ið hann misti pápan.

Frá 1960 og til 1977 sóust vit bert, tá ið vit vóru heima og hildu feriu, og sum vanligi visti tú ikki hvørjum beini, tú skuldi standa á, fyri at vit skuldi hava tað so gott so gott. Tá ið vit so komu aftur til Føroya í 1977, finga vit so aftur okkara vanliga familjusamband, har tú var samlingspunktið hjá okkum øllum. Títt lív lagaði seg soleiðis, at tú altíð var klár til at hjálpa øðrum.

Tú tonkti sjáldan uppá teg sjálvan, og serliga tey seinri árin, har tú hjálpti til í TB. Eg eri heilt vissur í, at nógv ið hava tilknýti til TB, sakna teg nógv.

Í 2005 fluttu vit so aftur til Danmark, og so hildu vit sambandið við líka, antin pr. telefon ella Skype, og so tá ið tit vóru her niðri hjá okkum, ella vit vóru heima hjá tær, góða systir. Eg kom nokk so ofta heim til tín, tí eg longdist eftir at sleppa á flot, og hvør hevði útróðrarklæðini, oljuklæðini og hanskar í ordan, tá ið eg kom, jú tað hevði tú góða systir. Eg sakni teg, góða. Hvørja ferð eg var heima hjá tær, kundi eg síggja fullar snórar av TB búnum, sum tú hevði vaskað, tí teir skuldi jú vera reinir leygardagin, tá ið teir skuldi spæla aftur. Eg tosaði við Regin ein dagin og segði hann soleiðis »hvør skal nú gera blóðmør og hvør skal kóka seyðarhøvd«. Ja tú er saknað góða systir.

At tú var ógvuliga avhildin, vísti tey nógvu, sum fylgdu tær til tín seinast hvíldarstað, undir liðuna á tínum elskaða Peturi, millum blómur við Tvøroyrarfjørð.

Takk fyri alt, góða, elskaða systir.

Eg drýpi høvur og lýsi frið yvir minnið um systur mína Oddbjørg Holm.

Heri

Dávur er farin 16.05.1923 – 17.10.2011

Býarmynd farin

fyrí umsorgan

Oman í Vágsbotn
Undirhúsið hvønn dag

Tú blómaði aftur -

Tað var tá...
snústúr við abbasoni

Eitt bíl -

Alt tykist so langt síðani...

Heilsan fór at bíla
Nú fekst tú frið
Vit unna tær hvíld

Sterkar arbeiðshendur
laðaðu varðar

Tú gjørdist pápi fyrí meg –

Stríddist hvønn dag – onki hóvasták
Hugsaði ikki um, hvat onnur kundu gera fyrí teg,
men, hvat tú kundi gera fyrí hini.

Takk fyrí trúfesti og kærleika!

Takk!

Hvíl í friði okkara elskaði abbi

Saknurin eftir ommuni var nívandi -
tú royndi, men tað var svárt
Tøkk fáí tit á Ellisheiminum

e.